

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Albánia

Albánia 2007. február 19-én letétbe helyezte az ipari minták nemzetközi lajstromozására vonatkozó Hágai Megállapodáshoz és annak genfi szövegéhez való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Albániára nézve 2007. március 19-én lépett hatályba. A Hágai Megállapodást kiegészítő genfi szöveg 2007. május 19-én lépett Albániára nézve hatályba.

Amerikai Egyesült Államok

A) A Legfelsőbb Bíróság (U. S. Supreme Court) a közelmúltban meghozta régóta várt döntését a *MedImmune v. Genentech*-ügyben. A döntés szerint egy olyan licenciatulajdonos, aki egy szabadalmi licencszerződés alapján továbbra is fizeti a licencdíjakat, jogosult polgári perben kérni, hogy a bíróság állapítsa meg a licencszerződés alapját képező szabadalom érvénytelenségét és/vagy azt, hogy a szabadalmat nem bitorolja.

Az ügy előzménye, hogy a MedImmune 1997-ben használati engedélyt kapott a Genentech-től rekombináns gazdasejtekben expresszált kiméra antitestekre vonatkozó szabadalmakra, és elvállalta, hogy licencdíjat fizet a licencszerződés szerinti termékek gyártásáért és eladásáért. 2002-ben a Genentech kijelentette, hogy a használati engedély kiterjed a MedImmune Synagis nevű gyógyszerére is, amely gyermekek légúti megbetegedésének megelőzésére alkalmas. A MedImmune nem hitte, hogy a Genentech szabadalmi oltalma a Synagisra is kiterjed, és azt hitte, hogy a szabadalom érvénytelen, de úgy gondolta, hogy a Genentech-szabadalom szándékos bitorlását állapítanak meg, ha felmondaná a licencmegállapodást és megszüntetné a licencdíjak fizetését, mert a szándékos bitorlás megállapítása ahhoz vezethetne, hogy háromszoros kártérítést kellene fizetnie a Genentech ügyvédi költségein kívül. Ennek a lehetőségnek az elkerülése érdekében a MedImmune tiltakozás kíséretében továbbra is fizette a licencdíjakat, de polgári pert indított, kérve, hogy a bíróság nyilvánítsa a szabadalmat érvénytelennek, és állapítsa meg, hogy a Synagis gyártása nem jelent bitorlást.

A körzeti bíróság elutasította a MedImmune keresetét, mert a *Gen-Probe Inc. v. Vysis, Inc.*-ügyben a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (CAFC) 2004-ben úgy döntött, hogy amikor egy használati engedélyes egy szabadalomra adott licencia alapján folytatja a díjfizetést, nem kell attól félnie, hogy a szabadalmas beperli bitorlásért; ezért a MedImmune-nak nem

* Danubia Szabadalmi és Védjegy Iroda Kft.

kellett attól tartania, hogy a bíróság ellene fog ítélezni. A CAFC megerősítette a körzeti bíróság elutasító végzését.

A Legfelsőbb Bíróság megváltoztatta a CAFC döntését, és a Gen-Probe-ügyben alkalmazott próbát sem fogadta el. Ehelyett megállapította, hogy egy használati engedéllyel szemben is hozható elmarasztaló döntés, mialatt az továbbra is fizeti a licenciadíjakat. Egy adott ügyben akkor teljesül az a követelmény, hogy a CAFC dönthessen egy ilyen ügyben, ha a licenciadíjakat olyan kényszerítő körülmények miatt fizetik, amelyek fenntartják a jogot a szabadalom igénypontjai érvényességének kétségbe vonására. Így amikor egy használati engedélyes nem ért egyet a licenciadíj fizetésére irányuló követeléssel, a licenciadíjak fizetése nem szünteti meg a használati engedélyes jogát arra, hogy kétségbe vonja a licenciaszerződés tárgyát képező szabadalom érvényességét és/vagy bitorlását.

B) A Columbia Egyetem közgazdasági Nobel-díjas professzora, Joseph Stiglitz egy cikket publikált, amelyben kifogásolja, hogy a szabadalmi rendszer nem ösztönöz olyan gyógyszerek előállítására, amelyek a fejlődő országokban óriási tömegeket sújtó betegségek, így például a malária gyógyítására szolgálnának. Ezért szerinte a kutatás finanszírozásának és ösztönzésének egy alternatív módszerével jobb eredményt lehetne elérni, mint a szabadalmi oltalommal.

A megoldás egy gyógyszerdíjalap lehetne, amelyből valamilyen gyógyszer vagy gyógy mód felfedezőit lehetne jutalmazni. Ezt a díjalapot a kormányok finanszírozhatnák, és ebből a fejlődő államokban emberek százmillióit érintő betegségek kezelését vagy megelőzését lehetne támogatni. Egy tudományos testület határozhatná meg a prioritásokat az érintettek száma, valamint a halálozási és termékenységi mutatók várható javulása alapján. A gyógyszerdíjalap egy lépés lehetne a szűkös erőforrások hatékonyabb felhasználása felé. Így egyúttal irányíthatóvá válna az innováció, és a tudás eredményéből a lehető legtöbb kör részesülhetne.

Stiglitz szerint a díjalap nem helyettesítené a szabadalmakat, csupán egy eszköz lenne a kutatás bátorítására és támogatására. Ahol korábban nem ismert igényekre kellene megoldást találni, ott továbbra is a szabadalmi rendszer lehetne elsődleges.

Argentína

A) 2007. február 26-án a hivatalos lapban publikálták a 2216 sz. szövetségi rendeletet, amely védjegyjogi riadórendszert hoz létre az Országos Vámügyi Központban. Ezáltal a védjegy-tulajdonosok lehetőséget kapnak arra, hogy tevékenyen részt vegyenek a hamisítások elleni eljárásokban.

A rendszerben való részvétel önkéntes, költségmentes és két évre szól, de hasonló időtartamra meghosszabbítható.

A lajstromozó tulajdonos számára a vámhatóság értesítést küld minden olyan szabálysértésről, amely a védjegytulajdonos érdekeit sértheti; így utóbbi részt vehet az érintett áruk fi-

zikai ellenőrzésében. Az értesítéstől számított három napon belül a vámeljárást felfüggesztik. Ha védjegyjogi csalást állapítanak meg vagy gyanítanak, a védjegytulajdonos elkezdheti a megfelelő jogi és adminisztratív eljárásokat.

A rendelet 2007. április 2-án lépett hatályba.

B) A kongresszus előtt van egy olyan javaslat, amely szerint a védjegy törvényt ki kell egészíteni a kollektív és a bizonylati védjegyekre vonatkozó rendelkezésekkel.

A jelenleg hatályos védjegy törvény nem tiltja ugyan az ilyen védjegyek oltalmát, de nem is tartalmaz azokra vonatkozó rendszabályokat.

Ausztrália

A) Ausztráliában először 2002 szeptemberében vezették be, hogy húsznál több igénypont esetén igénypontonként 20 AUD (16 USD) külön illetéket kell fizetni. 2007. március 1-jével ezt az illetéket igénypontonként 100 AUD-ra emelték.

B) A Ranbaxy számos országban kétségbe vonta a világ legjövődélmezőbb gyógyszerének tartott Lipitorra vagy – Magyarországon ismert védjegyére tekintettel – Sortisra vonatkozó szabadalmak érvényességét. Ez év februári tájékoztatónkban a Pfizer egyesült államokbeli két szabadalma ügyében indított perekről írtunk. Ennek a számnak a Kanadára vonatkozó részében ismertetjük a Pfizer Lipitor-tárgyú két kanadai szabadalmával kapcsolatos jogvitát.

Most az ausztráliai *Ranbaxy Australia Pty Ltd.* (Ranbaxy) v. *Warner-Lambert Company LLC* (WLC)-ügyet ismertetjük, amelyben az Ausztrál Szövetségi Bíróság a Pfizer két ausztráliai szabadalmával kapcsolatban hozott döntést. A Pfizer – az általa megvásárolt WLC-n keresztül – az egyik szabadalmával kapcsolatban nyert, a másikkal kapcsolatban veszített.

A Pfizer első szabadalma a koleszterin bioszintézisét gátló számos vegyületet, többek között egy atorvasztatin (AT) nevű hatóanyagot igényelt, amelynek előnyös formája az R-forma. E szabadalom alapján a Pfizer bitorlási pert indított a Ranbaxy ellen.

A bíróság megállapította, hogy a Ranbaxy által gyártott generikus Lipitor-változat bitorolja a Ranbaxy első szabadalmát. Ez a döntés meggátolja a Ranbaxy-t abban, hogy termékével 2012 májusáig az ausztrál piacra lépjen.

A Ranbaxy azzal védekezett, hogy egy hatóanyagként R-AT-t tartalmazó terméket nem bitorol, mert az első szabadalom csupán AT-t tartalmazó racém elegyet, vagyis R-AT-t és annak S-formáját tartalmazó keveréket igényel.

Ezzel szemben a Pfizer azt állította, hogy az első szabadalom vonatkozik külön az R-AT-re, annak S-enantiomerjére, a két enantiomer racém elegyére, valamint az enantiomerek eltérő arányú keverékeire. Ezt az érvelést a bíróság elfogadta, és döntésének alátámasztásaként utalt a párhuzamos amerikai, angol és kanadai ügyekre is.

A második szabadalom külön R-AT-t igényelt. Valójában ebben a szabadalomban az első szabadalom számos vegyülete közül kiválasztott egy vegyületet, és annak sóit igényelték.

Az R-AT-re és annak sóira vonatkozó igénypontok alátámasztásaként a szabadalom leírása olyan biológiai adatokat tartalmazott, amelyek azt bizonyították, hogy az R-AT tízszer hatásosabb volt, mint a racém elegy. Minthogy egyetlen enantiomer általában csupán kétszer hatékonyabb, mint a racém elegy, tízszer nagyobb hatékonyság meglepő eredmény lenne, és alátámasztaná a második szabadalomban igényelt vegyületek szabadalmazhatóságát.

A Ranbaxy azzal érvelt, hogy eltérés van a Lipitor gyógyszer kidolgozási programja alatt közölt kísérleti adatok és a második szabadalomban ismertetett ilyen adatok között. A Ranbaxy szakértő tanúi arra a következtetésre jutottak, hogy az adatok összességének alapján az AT várható módon csupán a racém elegy hatékonyságának mintegy kétszeresét mutatta. Ezzel szemben a Pfizer fenntartotta azt az állítását, hogy érvényesek azok az adatok, amelyek azt mutatták, hogy az R-AT mintegy tízszer hatékonyabb, mint a racém elegy.

A bíróság azon a véleményen volt, hogy a második szabadalom leírása azt ígérte, hogy a találmány szerinti vegyületek tízszer nagyobb mértékben képesek gátolni a koleszterin bioszintézisét, mint a megfelelő racém elegy.

A bíróság áttekintette az összes kísérleti adatot, és egyetértett a Ranbaxy-nak azzal a következtetésével, hogy az R-AT csak mintegy kétszer hatékonyabb, mint a racém elegy. Ennek megfelelően megállapította, hogy a második szabadalom leírásában közölt tízszer nagyobb hatékonyság (amit egy, az Ausztrál Szabadalmi Hivatalnál benyújtott levélben is megerősítettek) hamis adat az R-AT meglepő hatékonyságával kapcsolatban, és ez lényegesen hozzájárult a második szabadalom engedélyezéséhez. Ezért a bíróság a második szabadalmat hasznosság hiánya miatt érvénytelennek nyilvánította.

A bíróság döntése ellen mindkét fél fellebbezni szándékozik. Ha másodfokon a Pfizer második szabadalmát érvényesnek találnák, a Lipitor szabadalmi oltalma 2012 szeptemberéig maradna érvényben Ausztráliában.

Burundi

Burundiban módosított védjegy törvényt publikáltak, amely a védjegyek megújításáról rendelkezik. Jelenleg ugyanis a védjegyek oltalmi ideje korlátlan.

Dánia

2007. február 16-án a *Hofmeister Vermögensverwaltungs GmbH & Co KG* (Hofmeister) v. *Consortio per la Tutela Formaggio Gorgonzola* (Gorgonzola)-ügyben a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a Hofmeister, aki a Cambozola védjegyet sok éven keresztül használta saját sajt készítményére, ezt a felperes Gorgonzola földrajzi megjelölésének sérelmére tette-e.

A bíróság megállapította, hogy nem forgott fenn annak veszélye, hogy az átlagos fogyasztó összetéveszti a Cambozola és a Gorgonzola termék megjelöléseket, és az a hiedelem sem volt

megalapozott, hogy a fogyasztók a két termékmegjelölés között kapcsolatot feltételeznének. A bíróság azt is megállapította, hogy egy Cambozola megjelölésű sajt forgalmazása nem sértette a Gorgonzola forgalmazását. A bíróság szerint a védjegy törvény alapján történő összehasonlítás hasonló eredményre vezetne; a védjegyek négy szótagból állnak, amelyek közül csak az utolsó kettő azonos, míg az első kettő majdnem teljesen eltérő.

A földrajzi árujelzők oltalmára és a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek eredetmegjelölésére vonatkozó 2081/92 sz. Európa tanácsi rendelet kapcsán a bíróság megállapította, hogy a Gorgonzola megjelölés a 13(1)(b) szakasz alapján oltalom alatt áll. A bíróság utalt egy döntésre, amelyet ugyanezen két fél közötti ügyben az Európai Bíróság korábban hozott, és megállapította, hogy a Cambozola megjelölés a Gorgonzola és a Camembert sajt felé is mutathat. A bíróság szerint a kereskedelmi vagy védjegyszabályok szempontjából nem forog fenn az összetévesztés veszélye. Emellett figyelembe kell venni, hogy a Cambozola sajtot Dániában több mint 20 éve forgalmazzák. Ezért a bíróság úgy találta, hogy a Cambozola megjelölés két utolsó szótagjának a hasonlósága nem eredményez jogsértést.

A bíróság azt is megállapította, hogy az említett Európa tanácsi rendelet 14(2) szakasza használatból származó védjegyekre vonatkozik. A bíróság utalt a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi szempontjaira vonatkozó Világkereskedelmi Egyezmény 24(5) szakaszára is, amely használat útján szerzett védjegyekre és a földrajzi árujelzőkre vonatkozik.

A bíróság megállapította, hogy a Cambozola megjelölés használatának megkezdése időpontjában a Gorgonzola megjelölés az 1951. évi Stresai Egyezmény alapján szerzett oltalmat. Ez az oltalom azonban szűkebb volt, mint az Európa tanácsi rendelet 13(1) szakasza által nyújtott oltalom, és a Stresai Egyezmény nem gátolta a Cambozola megjelölés jóhiszemű használatát tulajdonosa által.

Ezért a bíróság elrendelte, hogy a Gorgonzola ismerje el, hogy a Cambozola megjelölés tulajdonosa jogosult a sajtot Dániában CAMBOZOLA védjeggyel forgalmazni. Azt is megállapította, hogy Dániában a CAMBOZOLA védjegyre vonatkozó, 678 600 sz. nemzetközi védjegyrajstromozás érvényes.

Dominikai Köztársaság

A Dominikai Köztársaság kormánya 2007. február 28-án letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez (PCT) való csatlakozás okmányát, és ezzel a PCT 138. tagállamává vált. A PCT a Dominikai Köztársaságra nézve 2007. május 28-án vált hatályossá.

Európai Bíróság

2007. január 25-én az Európai Bíróság (European Court of Justice) az *Opel v. Autotech*-ügyben hozott ítéletet arról, hogy az alperes eltiltható-e a jellegzetes védjegy, az „Opel-villám” használatától az Opel gépkocsik játékutánczatain.

A döntés megállapítja, hogy egy védjegytulajdonos akkor tilthatja meg védjegye használatát a gépkocsi játékmmodelljein, ha ez a használat tisztességtelen előnyt merít a védjegy híréből vagy megkülönböztető jellegéből, vagy károsan befolyásolja a védjegy hírnevét.

Európai Unió

Az Európai Parlament jogi szolgálatának jogászai kijelentették, hogy az európai szabadalmi jogviták eldöntésére tervezett rendszer nem egyeztethető össze az európai uniós joggal, és ezért azok a tagállamok, amelyek aláírnának egy ilyen vonatkozású egyezményt, megsérteneék az Európai Szerződésből származó kötelezettségeiket.

Megerősítés esetén a Parlament jogi szolgálatának ez a közbenső véleménye kedvezőtlenül befolyásolná a belső piaci biztos, Charlie McCreedy kísérleteit, hogy elmozdítsa a holtponton az európai szabadalmi törvény reformját azáltal, hogy arra biztatja a tagállamokat: támogassák az Európai Unió keretein kívül álló jogi rendszer létrehozását. McCreedy ugyanis előnyben részesíti az Európai Szabadalmi Pereskedési Egyezményt (European Patent Litigation Agreement, EPLA) olyan megoldásként, amely legyőzhetné az egyes európai államok által a közösségi szabadalommal szemben táplált ellenérzést.

A parlamenti jogászok szerint az EU exkluzív kompetenciával bír az EPLA hatáskörébe tartozó ügyekben, és „a tagállamok nem jogosultak ennek az egyezménynek a létrehozására”. Eszerint egy EU-tagállam általi aláírás annak az 1957. évi eredeti szerződésből származó kötelezettségnek a *prima facie* megsértése lenne, amelynek alapján a tagállamok nem köthetnek olyan nemzetközi szerződéseket, amelyek EU-kompetenciába tartozó ügyekre vonatkoznak.

A 14 oldalas, 2007. február 1-jei keltezésű közbenső vélemény kiszivárogtatott másolata felkerült az internetre. A Parlament Jogi Bizottságának szóvivője kijelentette, hogy nem kommentálhatja a kiszivárogtatott iratot, de nem is tagadja annak hitelességét.

A közbenső vélemény többek között idézi a 2004/48/EC európai irányelvet, amely szerint az államoknak harmonizálniuk kell a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésére vonatkozó nemzeti törvényeiket. „Az EPLA nemcsak hogy szabályozna olyan ügyeket, amelyeket ez az irányelv már szabályoz, hanem ellentmondások is vannak számos ügyben a két instrumentum között” – mondja a közbenső vélemény.

A Parlament jogi szolgálata alaposan átvizsgálta az EPLA-t, mert McCreedy a 2006. szeptember 28-i parlamenti vita alatt e rendszer előnyeiről beszélt. McCreedy szerint „egy ideális világban a közösségi szabadalom lenne a megoldás, de a való világban nincs kilátás ilyen egyezmény elfogadására a közeljövőben”. McCreedy csalódottságát fejezte ki a legutóbbi fordulat miatt, de kijelentette, hogy a júniusig az EU elnöki tisztét betöltő Németország kormányával együttműködve dolgozni fog egy 2007. évben bekövetkező áttörésért.

Fülöp-szigetek

John W. Dudas, az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala elnöke és Adrian S. Cristobal, a Fülöp-szigeteki Szellemijelajdon-védelmi Hivatal vezérigazgatója 2007 januárjában memorandumot írt alá a szellemijelajdon-védelem területén való együttműködésről.

A megállapodás értelmében az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala segítséget nyújt a Fülöp-szigeteki hivatalnak a szabadalmi és védjegyvizsgálat javításában. A két hivatal rendszeresen információt fog cserélni elővizsgálati gyakorlatuk és a szellemijelajdon-védelmi törvények területén.

India

A) Az indiai kormány rendeletet adott ki, amely szerint a szabadalmi hivatal határozatai ellen benyújtott fellebbezéseket a Szellemijelajdon-védelmi Fellebbezési Tanácshoz kell irányítani, amely mostanáig csupán védjegyügyekkel foglalkozott.

B) A *Sri Krishan Jindal (Jindal) v. Mohinder Singh (Singh)*-ügyben a Chennai-i Szellemijelajdon-védelmi Fellebbezési Tanácsot rendkívüli helyzet elé állította egy olyan törlési kereset, ahol mindkét fél azonos áruosztályban lajstromoztatta a CITIZEN védjegyet.

Jindal az egyetlen tulajdonosa az M/S Citizen Electrical cégnek, és a CITIZEN védjegyet, amelyet elektromos áruk vonatkozásában lajstromoztatott, folyamatosan használta 1976 óta. Ugyanezt a védjegyet Singh részére valamivel később lajstromozta a Delhi Körzeti Bíróság.

Jindal azt állította, hogy Singh rosszhiszeműen lajstromoztatta a védjegyet, amely valószínűleg zavart keltett a vásárlók körében. Jindal csalással is vádolta Shinget, azt állítva, hogy a védjegyet annak tulajdonlásával kapcsolatos hamis állításokkal szerezte meg.

Ugyanakkor Singh törlési vagy helyreigazítási kérelmet nyújtott be, azt állítva, hogy ő az egyetlen tulajdonosa az M/S Aay Kay Lights (India) cégnek; a védjegyet 1980-ban jóhiszeműen kezdte használni, és azt folytonosan használta és 1984-ben lajstromoztatta. Ő is csalással vádolta a másik felet, azt állítva, hogy az a hivatalnak tett hamis állítások segítségével jutott a védjegyoltalomhoz.

Mindkét fél hasonló vádaskodást alkalmazott, hasonló állításokat tett, és kérelmét hasonló alapokra helyezte. A bíróságnak az alábbi kérdéseket kellett megfontolnia:

- a lajstromozáshoz hamis állítások vagy eskü alatti nyilatkozatok alapján jutottak-e;
- a védjegy hivatalnál csalással érték-e el a lajstromozást;
- a kérdéses védjegy a jogi eljárás megkezdésekor disztinktív volt-e;
- a védjegyet a másik fél jóhiszeműen használta-e folytonosan legalább öt éven keresztül a bejelentés napja előtti egy hónap kezdetéig; és
- megfelelő ok nélkül lajstromoztatták-e a védjegyet.

Kérelmében mindkét fél nemleges választ adott a fenti kérdésekre. Minthogy a Delhi Felsőbíróság már összevonta a két bejelentést, a tanács egyetlen ügyként kezelte azokat.

Mindkét fél azt állította, hogy a másik fél nem jogos tulajdonosa a kérdéses védjegynek. A tanács arra a véleményre jutott, hogy egyik fél sem tudta bizonyítani tulajdonosi voltát, ezért ezt a kérdést félretette.

Az 1958. évi védjegy-törvény 32. szakasza alapján, amely a lajstromozástól számított hét év lejártá után minden eljárás érvényességét garantálja, hacsak a védjegyet nem csalás útján szerezték, mindkét fél csalással vádolta a másikat.

A tanács megállapította, hogy egyik kérelmező sem tudta bizonyítani a csalást. A tanács szerint a bejelentőnek kell bizonyítania, hogy a védjegy a jogi eljárás kezdetének időpontjában nem volt disztinktív a tulajdonos lajstromozott áruira nézve, és egyik fél sem tudott megkülönböztető jelleget bizonyítani. Arra az állításra tekintettel, hogy nem forgott fenn a védjegy jóhiszemű felhasználásának szándéka, a Tanács szerint a bizonyítási teher a helyreállítást kérő bejelentőn nyugodott, és ezt a bizonyítást mindkét fél elmulasztotta. Ezért a tanács mindkét kérelmezőt elutasította.

A döntés megértéséhez hozzásegít az 1958. évi védjegy- és kereskedelmi törvénynek az a rendelkezése, hogy különleges esetekben egy kérelmező egy nevet vagy egy jelet ugyanabban az áruosztályban lajstromoztathat, amelyben azt egy másik védjegy-tulajdonos már lajstromoztatta.

C) Az *Intel Corporation* (Intel) védjegybitorlás miatt pert indított egyrészt az *Intel Engineering Pvt. Ltd.* (EPL), másrészt a *Travels Pvt. Ltd.* (TPL) ellen.

A felperes keresetében előadta, hogy az INTEL védjeggyel azonos szó nem található a szótárakban. Ezt a szót 1968 óta használja cégnévként és védjegyként is, és stilizált írásmóddal mintaként is lajstromoztatta.

Az EPL elleni keresetében a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes azonos árukkal kapcsolatban használja a védjegyet, amivel megtéveszti és becsapja a vásárlókat, és egyúttal saját INTEL védjegyének leíró jellegét is hígítja.

A TPL elleni keresetében a felperes arra hivatkozott, hogy nem azonos árukon használja ugyan az INTEL szót, de van olyan szándéka, hogy áruinak körét kiszélesíti, ezért kifogásolja az alperes tevékenységét, amely védjegyének hígítását is jelenti.

Az EPL válaszában kifejtette, hogy az INTEL védjegy az „international” és az „electronics” szavak összevonásából keletkezett, és általánosan használják különböző tevékenységek kapcsán, például az „INTEL POST” és „INTEL SAT” kifejezésekben, így a felperesnek nincs joga kisajátítani az INTEL szót. Arra is hivatkozott, hogy ő 1986 óta használja ezt a szót, a felperes tudott erről, de azt korábban soha nem kifogásolta.

A másik alperes, a TPL arra hivatkozott, hogy üzleti tevékenységét 1986-ban kezdte el, és nagy összegeket költött hirdetésre, így jó hírnevet vívott ki magának. Üzleti köre és tevékenysége teljesen eltér a felperesétől, ezért nem áll fenn az összetévesztés veszélye. Ő az „international” és a „travel” szavakból alakította ki az INTEL szót, az nem kapcsolódik a felpereshez.

A bíróság döntésében megállapította, hogy a felperes hosszú ideig nem kifogásolta az alperesek védjegyhasználatát, és csupán 2002-ben, illetve 2001-ben indított pert ellenük. Amikor az alperesek elkezdtek használni az INTEL szót, a felperes vállalata még embrionális állapotban volt. Az alperesek részéről nem lehet tisztességtelen magatartást sem megállapítani. A bíróság arra is hivatkozott, hogy a delhi telefonkönyv kilenc olyan társaságot sorol fel, amelynek a nevében szerepel az INTEL szó.

A fentiekre tekintettel a felperes és az alperesek igényei egyensúlyban vannak. Ezért a bíróság a felperes mindkét keresetét elutasította.

D) A Delhi Felsőbíróság (Delhi High Court) a *Kalindi Medicure Pvt. Ltd. v. Intas Pharmaceuticals Ltd.*-ügyben a LOPRIN és a LOPARIN védjegyet gyógyászati termékek vonatkozásában eltérőnek találta, mert

- a kétféle gyógyszer alkalmazási területe eltérő,
- a LOPRIN védjegyű gyógyszert tablettaként, míg a LOPARIN védjegyű terméket injekciós készítményként forgalmazzák,
- a két termék ára között ötvenkétszeres a különbség.

A fenti okokra tekintettel a bíróság megszüntette az alperes ellen hozott ideiglenes intézkedést.

E) A LOPRIN v. LOPARIN-ügyben hozott döntéssel szemben a Delhi Felsőbíróság a *Glaxo Group Limited & Anr. v. Manjit Patel & Anr.*-ügyben megítélte, hogy a FORTUM és NORTUM védjegyet. Ezért az alpereseket eltiltotta a NORTUM védjegy használatától.

Izrael

Az izraeli szabadalmi hivatal egy újabb döntése szerint az üzleti módszerekre vonatkozó találmányok nem szabadalmazhatók. A döntés a szoftverszabadalmakra vonatkozó szabályokat is megváltoztatta.

Az ügy 1990. szeptember 5-én kezdődött, amikor a „Módszer áruk és szolgáltatások eladásának előmozdítására” című szabadalmi bejelentést benyújtották. 2002. március 5-én egy izraeli elővizsgáló úgy döntött, hogy a bejelentés tárgya nem szabadalmazható, mert olyan módszert igényel, amely nem található egyetlen műszaki területen sem, és emellett nem alkalmas ipari felhasználásra.

Ez a szabadalmi bejelentés módszert írt le eladások segítésére, ahol a közönség pénzt használva kuponokat vásárol, és a kupont átveszi egy eladó, akit az eladók előre meghatározott listájáról választanak ki. Minden egyes kuponvásárlásnál minden személy egy meg egyezéssel alapuló árcsökkentést kap, úgyhogy a kupon értéke csökken a fentebb említett árcsökkentéshez viszonyítva. A szervező testület pénzt kap a kuponokért, és a pénzt a programban részt vevő üzletek támogatására használja különböző médiacsatornákon keresztül.

A bejelentő megfellebbezte a döntést, és az ügy a szabadalmi hivatal elnöke elé került.

Az 1962. évi irányelv 2. fejezete szerint a „találmány” kifejezést a következőképpen határozták meg: „A találmány innovatív termékeket, új árut vagy új használati módot jelent egy felfedezett vagy ismert eljárás, bármilyen termék vagy ipar számára”. A hivatal elnöke megjegyezte, hogy nehéz – ha nem lehetetlen – a „találmány” szót pontosan meghatározni. Az általános „találmány” kifejezés meghatározása az irányelvben valójában a „szabadalmazható találmány” meghatározása volt, amely később jelent meg a törvényben.

Az irányelv nem kívánt „találmányi előrehaladást” vagy „találmányi tevékenységet”, bár a szabályozás ezt megkívánta. Más szavakkal, 1968-ig egy (szabadalmazható) találmány csupán termék vagy áru volt (valami, amit fel lehet használni); innovatív követelmény az irányelv 11(d) szakaszában volt található.

1968 áprilisában új szabadalmi törvény lépett hatályba, és az a szabadalmak vonatkozásában minden szempontból helyettesítette az irányelvet. A találmány szabadalmazhatóságát első ízben kiterjesztették minden olyan találmányra, amely érdemes szabadalmazásra. Ellentétben az irányelvvel, a törvény kerüli a „találmány” kifejezés meghatározását, mert arra nehéz vagy lehetetlen pontos meghatározást adni. Ezért a 3. szakasz a „szabadalmazható találmányt” a következő módon határozza meg: „Szabadalmazható az olyan termék vagy eljárás, amely új, hasznos, az iparban vagy a mezőgazdaságban használható és feltalálói haladást jelent”.

Az idők folyamán a „szabadalmazható találmány” kifejezést egyre jobban tágították; az 1999. évi módosított szellemi tulajdon-védelmi törvényben a 3. szakasz szövege a következő: „Egy találmány, amely lehet bármilyen műszaki területen egy termék vagy egy eljárás, akkor szabadalmazható, ha új, hasznos, az iparban használható és feltalálói előrehaladást nyújt”. Ennek megfelelően ahhoz, hogy egy találmány szabadalmazható legyen, és megfeleljen a szabadalmi törvény korszerűsített változatának

- műszaki területre kell esnie,
- világviszonylatban újnak kell lennie,
- feltalálói előrehaladást kell biztosítania, valamint
- hasznosnak és az iparban használhatónak kell lennie.

A fenti definíciónak megfelelően a szabadalmi hivatal igazgatója három találmányi kategóriát jelölt meg:

- szabadalmazhatónak vélt találmány;
- találmány, amelyet nem vélnék szabadalmazhatónak; és
- hibrid találmány, amelynek sorsa esetről esetre változhat. A hibrid találmányok részben a szabadalmazható kategóriába, részben a nem szabadalmazható kategóriába esnek.

Izraelben nincs törvényi rendelkezés az üzleti módszerek területén a szabadalmak lajstromozására hasonlóan például az új növényfajtákra vonatkozó találmányokhoz. Másrészt a törvény nem tartalmaz sajátos utasítást az üzleti módszerekre vonatkozó találmányok lajstromozása ellen, ellentétben a humán orvosi kezelési eljárásokkal vagy az új növény- és állatfajtákkal.

Az izraeli törvényhozás törekvése, hogy ne adjon sajátos utasításokat bizonyos területeken szabadalmak megadása ellen, annak ellenére, hogy Európában ez a jelenlegi gyakorlat. Az Európai Szabadalmi Hivatal nem ad szabadalmat üzleti módszerekre *per se*, de engedélyez szabadalmat olyan találmányokra, amelyek műszaki eszközök segítségével egy műszaki problémát oldanak meg, még akkor is, ha a műszaki probléma üzleti módszerre vonatkozik.

Másrészről az amerikai jogalkotás szerint nincs akadálya az üzleti módszerekre vonatkozó szabadalmak engedélyezésének. Az itt tárgyalt témában forradalmat jelentett a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (CAFC) 1998-ban a *State Street Bank & Trust Co. (Street Bank) v. Signature Financial Group Inc.*-ügyben hozott döntése. Ebben a bíróság elismerte a számítógépprogram (matematikai algoritmus) által alkalmazott üzleti módszer szabadalmazhatóságát. Azt lehet mondani, hogy ez a döntés „megölte” az Egyesült Államokban engedélyezendő szabadalmak „fizikai” követelményének monopolizálását, mert a bíróság csupán azt kívánta a szabadalom megadásának feltételeként, hogy a találmány hasznos, konkrét és kézzelfogható (tangible) eredményt adjon, miközben minimális műszaki követelményt támasztott. A Street Bank-döntés után az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala közbenső irányelveket bocsátott ki a szabadalmak vizsgálatához, amelyek szerint egy eljárásnak – ideértve az üzleti eljárásokat is – kézzelfogható és hasznos eredményt kell adnia ahhoz, hogy szabadalmat lehessen rá adni.

Az izraeli szabadalmi hivatal igazgatója úgy döntött, hogy az üzleti módszerek *per se* nem szabadalmazhatók, mert nem elégítik ki a „műszaki terület” követelményt.

A hibrid találmányok részben szabadalmazhatók, részben nem. Egyes szoftvertárgyú találmányok hibrid találmányoknak tekinthetők, és így szabadalmazhatók. Egy hibrid találmány szabadalmazásának lényeges feltétele, hogy kombináció legyen, nem pedig aggregáció. A két rész egyesítésekor kombinációnak kell keletkeznie, ami annyit jelent, hogy a kombináció új eredményt ad hozzáadott értékkel, eltérően a két különálló résztől.

Az üzleti módszerre vonatkozó találmányok olyan kérdéseket vehetnek fel, amelyek emlékeztetnek a szoftverszabadalmak szabadalmazhatóságának megkérdőjelezésére, bár a szoftverszabadalmaknak jobb a technológiai irányultsága. Izraelben a szoftver *per se* nem szabadalmazható, de ha egy szoftverkomponens egy teljes fizikai rendszer lényeges és szükségszerű része, adható szabadalom.

A fentieknek megfelelően egy üzleti módszerre vonatkozó találmány *per se* nem szabadalmazható, de része lehet egy olyan találmánynak, amely egyéb szabadalmazható elemeket foglal magában. Például szabadalmat lehet kapni olyan hibrid találmányra, amelynek a fő komponense egy új (fizikai) technológiai rendszer, amely kapcsolatban áll egy üzleti módszerrel. Nem adható azonban szabadalom olyan ismert (fizikai) eszközre, amelyet „trójai falóként” használnak egy üzleti módszer szabadalmazása érdekében, bármilyen innovatív legyen is az.

A fentiekén túlmenően nem adható Izraelben szabadalom olyan üzleti módszerekre, ahol az alátámasztó műszaki komponens egyszerűen szoftver, mert mind a szoftver, mind az üzleti módszer a szabadalmazható találmányok körén kívül esik.

A fentieknek megfelelően a 131 733 sz. izraeli szabadalmi bejelentés magva egy üzleti módszer, és így az nem szabadalmazható.

Japán

A) Japán és az Amerikai Egyesült Államok bejelentette, hogy szabadalmi rendszerük harmonizálását tervezik az elővizsgálati eljárás egyszerűsítésével. A tervezett program lehetővé fogja tenni, hogy az egyik országban elfogadott szabadalmat a másik országban gyorsított vizsgálatnak vessék alá.

Az amerikai kereskedelmi miniszter, Carlos Gutierrez és a japán kereskedelmi miniszter, Akira Amari a programot a két ország gazdaságát előmozdító mintaként értékelte, amely az innováció elősegítésével időt és pénzt takarít meg, egyidejűleg erősíti az oltalmat, és a jogsértők helyzetét is megnehezíti. A program megkezdését ez év júliusára tervezik.

B) A japán védjegy törvényt 2007. április 1-jei hatállyal módosították. Ennek megfelelően mind a kiskereskedelmi üzletek, mind a nagykereskedelmi áruházak azon szolgáltatása, hogy az áruk választékát a vásárlók számára könnyen áttekinthető módon rendezik el, a 35. áruosztályban szolgáltatásként lajstromozható.

Ugyancsak 2007. április 1-jén lépett hatályba a védjegy törvény módosítása annak érdekében, hogy elkerüljék kiskereskedelmi üzletek és nagykereskedelmi áruházak védjegybejelentéseinek torlódását. Ezért ahol azonos vagy hasonló szolgáltatásokra vonatkozó két vagy több bejelentést nyújtanak be 2007. április 1. és június 30. között, ezeket a bejelentéseket azonos napon benyújtottnak tekintik. Továbbá ahol két vagy több azonos szolgáltatási védjegybejelentést a fenti három hónapos időszakban nyújtanak be, csupán egyetlen bejelentő kaphat a szolgáltatásra védjegyoltalmat. Ehhez az összes bejelentő között kölcsönös konzultációt tartanak. Ha a bejelentők nem tudnak megegyezni, sorshúzással döntenek el azt az egy bejelentőt, akinek a nevére a szolgáltatási védjegyet lajstromozzák. E rendelkezés alól azok a bejelentők képezhetnek kivételt, akiknek a szolgáltatási védjegyet Japánban ténylegesen használták kiskereskedelmi üzletekben és nagykereskedelmi áruházakban.

C) A Japán Szabadalmi Hivatal (JSZH) 2007. április 2-ától kezdve elfogad kérelmeket a „Kis- és közepes vállalatok, valamint magánszemélyek találmányainak újdonságvizsgálatára létesített segítőszolgálat” számára. A segítőszolgálat jelenleg négy kutatóvállalatot foglalkoztat; ezek: a Japán Találmányi és Innovációs Intézet, a Hatsumei-tsushin vállalat, a Patolis vállalat és a Japán Szabadalmi Információs Szervezet. Az ilyen társaságok számát a JSZH 20-ra kívánja növelni.

A segítőszolgálat szerint a JSZH által megbízott kutatóvállalatok a kis- vagy közepes vállalatok, illetve magánszemélyek kérelme alapján végeznek ingyen kutatást, és annak eredményét a kis- vagy közepes vállalatnak, illetve a magánszemélynek küldik meg.

A segítőszolgálat keretében végzett kutatást olyan kis- és közepes vállalatok vehetik igénybe, amelyeknél az alkalmazottak száma nem több 300-nál, és amelyek tőkéje nem haladja meg a 300 millió jent.

Jordánia

A jordániai védjegy hivatal a *Mack Trucks Inc.* (Mack) javára döntött egy felszólalási ügyben, amelyet a „MACK AND BULLDOG DEVICE” védjegyet birtokló Mack indított a jordániai *Bashr and Hasan Naim Bashr* (Bashr) cég ellen, mert az a 25. áruosztályban lajstromoztatni kívánta a „MACK AND DEVICE” védjegyet.

A felszólalási tanács megállapította, hogy a Bashr cég egy, az országban jól ismert védjegyet kívánt utánozni. Ennek következtében a lajstromozási kérelem egy harmadik fél jogainak bitorlását jelenti, és a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütközik; emellett sérti a Párizsi Uniós Egyezmény jó hírnevű vagy közismert védjegyekre vonatkozó 6bis cikkelyének rendelkezéseit is.

A fentiek alapján a jordániai védjegy hivatal semmisnek nyilvánította a Bashr által benyújtott védjegybejelentést.

Kanada

A) A 2007. februári tájékoztatóban ismertettük az Egyesült Államok Szövetségi Fellebbezési Bíróságának (CAFC) a *Pfizer Inc. v. Ranbaxy Laboratories Limited*-ügyben a Lipitor készítmény hatóanyagát képező atorvasztatinra vonatkozó, 2006. augusztus 2-i döntését. Most arról kaptunk hírt, hogy a Kanadai Szövetségi Bíróság (KSZB) ugyancsak a Lipitor hatóanyaga ügyében elutasította a Pfizer Canada Inc. azon kérelmét, hogy rendelje el a Lipitor generikus verziója gyártásának a leállítását.

A KSZB érvénytelennek nyilvánította a Pfizer leányvállalataként működő Warner-Lambert Co. LLC által birtokolt, az atorvasztatin-kalciumsó 10, 20, 40 és 80 mg-os tablettáira vonatkozó egyik szabadalmat.

A bírói döntés szerint a szabadalom adatai nem támasztják alá azt az állítást, hogy a Lipitor a koleszterin bioszintézisének gátlása terén „váratlan és meglepő” hatást biztosít. A szabadalmi leírás szerint az atorvasztatin R-formájának kalciumsója a racém kalciumsóhoz viszonyítva tízszeres hatásnövekedést nyújt, azonban a szabadalmi leírás adatai csupán a várt kétszeres hatásnál alig nagyobb hatásnövekedést támasztanak alá. Ez megerősíti az indiai generikusgyógyszer-gyártó Ranbaxy Laboratories Ltd. állításait.

A tízszeres hatásnövekedésre vonatkozó hamis adatot a szolgáltatott adatok nem támasztják alá. Ezért a bíróság a 2 021 546 sz. kanadai szabadalmat ('546-os szabadalom), amely 2010. július 19-én járna le, érvénytelennek nyilvánította a szabadalmi törvény 27(3) szakasza alapján. Minthogy a Pfizer nem tagadta a Ranbaxy-nak a nem kielégítő kitanításra vonatkozó állítását, a bíróság nem foglalkozott a Ranbaxy által felvetett egyéb kérdésekkel.

A bíróság azonban elutasította a Ranbaxy-nak azt az állítását, hogy a Warner-Lambert atorvasztatin-kalciumsóra vonatkozó, 1 268 768 számú kanadai szabadalmának ('768-as szabadalom) az 1–8. igénypontjait racémátokra kellene korlátozni. Bár maga a szabadalom

csupán racém elegyek előállítására írja le, egyértelműen leszögezi, hogy a példák csupán szemléltető jellegűek, és azokkal nem kívánják korlátozni a találmány oltalmi körét. A bíró megállapította: „Úgy találom, hogy a '768-as szabadalom 1. igénypontja nem korlátozódik racémátokra. Ezért a Ranbaxy vegyülete, amely egyike az 1. igénypont szerinti enantiomereknek, bitorolja a '768-as szabadalmat. Más szavakkal a Ranbaxy-nak az az állítása, hogy nem bitorol, nem megalapozott”. Ahhoz, hogy a Ranbaxy gyárthassa a generikus változatot, arra lett volna szükség, hogy bizonyítsa: javasolt terméke nem bitorolja a hatályos szabadalmat.

Ezen az alapon az ítélet utasította Kanada egészségügyi miniszterét, hogy ne engedélyezze a '768-as szabadalom lejártának időpontjáig, vagyis 2007. május 7-ig a Lipitor Ranbaxy által gyártott generikus változatának forgalmazását.

Mínt hogy a felekre nézve az egyik esetben kedvező, a másik esetben kedvezőtlen döntés született, a bíróság egyik fél számára sem ítelt meg költségtérítést.

B) 1996. október 1-jén a szabadalmi törvénybe beiktatták az alábbi új 73. szakaszt:

„73(1) Egy kanadai szabadalmi bejelentést ejtettnek kell minősíteni, ha a bejelentő

(a) nem válaszol jóhiszeműen egy elővizsgálónak a vizsgálattal kapcsolatban közölt kívánságára hat hónapon vagy az elővizsgáló által megadott rövidebb határidőn belül ...”.

Erre a rendelkezésre első ízben 2007 januárjában a *Searle and Pfizer v. Novopharm*-ügyben utalt a Szabadalmi Bíróság egy szabadalom érvénytelenségének megállapítása iránt indított perben a szabadalmazott gyógyszerekre vonatkozó „Notice of Compliance” rendelet kapcsán. A döntés nem végleges, azonban precedensértékű lehet, ha nem fellebbezik meg.

Az ügyben a felperes azt állította, hogy az alperes nem jóhiszeműen tett eleget az elővizsgáló felhívásának, mert egyrészt nem pontosan hivatkozott egy párhuzamos európai bejelentés ügyében engedélyezett igénypontokra, másrészt visszatartott egy hivatkozott anterioritásra vonatkozó tájékoztatást.

A bíróság megállapította, hogy az európai szabadalomra vonatkozó állítások nem voltak lényegesek, és emellett azokat később helyesbítették. Másrészt viszont a szabadalmas által a hivatkozott anterioritással kapcsolatban tett nyilatkozatok nem voltak összeegyeztethetők a jóhiszeműség követelményével; ezért a bejelentést ejtettnek és a 73. szakasz alapján érvénytelennek kellett minősíteni. A bíróság e következtetés kapcsán utalt a szabadalmasok azon kötelezettségére, hogy jóhiszeműen kell eljárniuk a szabadalmi hivatallal szemben, és teljes és őszinte nyilatkozatot kell tenniük.

Ez a döntés megalapozhatja a kanadai hivatalnál való eljárásban az őszinteség és a jóhiszeműség (candor and good faith) követelményének mértékét.

Kína

Az Állami Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2006. december 27-én nyilvánosságra hozta a kínai szabadalmi törvény harmadik módosításának tervezetét, amelyet az Államtanács

Törvényhozási Hivatalának kell még jóváhagynia. A tervezet által javasolt fontosabb változásokat az alábbiakban foglaljuk össze.

A jelenleg hatályos törvény szerint egy Kínában kidolgozott találmányt először Kínában kell bejelenteni, és csak ezt követően nyújtható be külföldi országokban. A törvénytervezet szerint a külföldi bejelentésnek nem feltétele a hazai bejelentés, csupán az Államtanács Szabadalmi Adminisztrációs Részlegétől kell engedélyt kérni.

A genetikai források oltalmazhatók. Ha egy találmány megvalósítása genetikai forráson alapszik, a bejelentőnek közölnie kell a forrás hozzáférési helyét.

A hatályos törvény szerint kényszerengedély „ésszerű határidőn belül” adható, ha a kérelmező eredmény nélkül kért használati engedélyt a szabadalmastól. A törvénymódosítás szerint akkor kérhető kényszerengedély, ha a szabadalmas az engedélyezés napjától számított három éven belül nem veszi gyakorlatba a találmányt vagy a használati mintát.

A törvénytervezet a törvény szabadalombitorlásra vonatkozó paragrafusából törli a szó szerinti bitorlásra és az ekvivalenciatanra vonatkozó szakaszokat, mert a jogalkotó szerint azok inkább kivételekre, semmint általános esetekre vonatkoznak, és bonyolult alkalmazásuk könnyen vezet a joggal való visszaélésre.

A tervezet az ipariminta-szabadalmak köréből kizárja a mintázatból, színből vagy ezek kombinációjából álló, főleg nyomtatásra szolgáló megjelöléseket.

Mintaszabadalmi bejelentéshez kérelmet, a minta képét vagy fényképét és rövid leírását kell benyújtani. Azonos termékhez felhasznált két vagy több hasonló minta, vagy két vagy több termék, amely ugyanabba az osztályba tartozik és együtt kerül felhasználásra, egyetlen bejelentésben igényelhető.

Litvánia

A litván védjegy hivatal a 32. védjegyosztályban lajstromozott DILANIS védjegy mellett a 33. védjegyosztályban eltérőnek és lajstromozhatónak találta a DELANO védjegyet, és hasonlóan ítélte meg, vagyis egymás mellett lajstromozhatónak találta a 32. áruosztályban lajstromozott BLUNA és LUNA védjegyet.

Malajzia

2006. szeptember 7-én a Malajziai Felsőbíróság (High Court of Malaya) a *McDonald's v. McCurry Restaurant Sdn Bhd* (McCurry)-ügyben a McDonald's javára ítélt, és elrendelte, hogy az alperes azonnal szüntesse be kereskedelmi nevében a „Mc” előtag használatát.

A bíróság döntése azon a megállapításon alapult, hogy az „Mc” előtag a McDonald's-ra nézve megkülönböztető jellegű, függetlenül attól, hogy azt saját neveként vagy ételekkel kapcsolatban használja.

Nagy-Britannia

A) Az angol kormány az Angol Szabadalmi Hivatal nevét 2007. április 2-ával az Egyesült Királyság Szellemi Tulajdon Hivatalává (The UK Intellectual Property Office) változtatta.

A korábbi elnök, Ron Marchant május 1-jével visszavonult, és helyére új elnökként Ian Fletcher lépett.

B) A *Research in Motion Ltd* (RIM) v. *Field*-ügyben a bíróságnak abban a kérdésben kellett döntenie, hogy az alperes jogosult-e más védjegyét tartalmazó doménnevet használni. A BLACKBERRY védjegyét birtokló RIM ugyanis kérte a bíróságot, hogy tiltsa el a Fieldet a „blackberryworld.co.uk” doménnév használatától.

A bíróság megállapította, hogy az alperes jogtalanul használja doménnevében a felperes védjegyét, és ezért az alperest eltiltotta a doménnév használatától.

C) Az Angol Fellebbezési Bíróság (English Court of Appeal) fenntartotta a Felsőbíróság (High Court) által az *Inpro Licencing* (Inpro) v. *Research in Motion* (RIM) and *T. Mobile* (T. Mobile)-ügyben hozott döntést, és elutasította az Inpronak azt az állítását, hogy a RIM és a T-Mobile bitorolta egyik szabadalmát.

A BlackBerry-nek nevezett kézi kommunikációs eszközre vonatkozó szabadalmat megvonták arra tekintettel, hogy az a technika állásához viszonyítva kézenfekvő volt, és a bíró az alsófokú bíróságnak azt a döntését is helybenhagyta, hogy az nem engedélyezte a szabadalom módosítását (a módosított igénypontok is kézenfekvők voltak).

A szabadalom kevés részletet tartalmazott arra vonatkozólag, hogy a találmányt hogyan lehetne gyakorlatba venni. Bár ez nem volt ok a szabadalom megvonására, azt jelentette, hogy annak a személynek, akinek a szabadalom szánva volt, jelentős mértékben tájékozottnak kellett lennie a számítógépek és az internet működésével kapcsolatban.

Minthogy az Inpro kézenfekvőségen alapuló megvonás ellen fellebbezett, ki kellett mutatnia, hogy a bíró elvi hibát követett el. Ez különösen nehéz feladat volt, mert csupán egyetlen szakértő, mégpedig éppen az Inpro saját szakértője volt az ügyben, akit „ki nem elégitő szakértőnek” találtak. Ez igen szokatlan az angol szabadalmi gyakorlatban, de ebben az ügyben a szakértő nem az adott területen dolgozott, és nem végzett megfelelő kutatást.

Ezzel szemben a RIM szakértője „meggyőzőnek és segítőkésznek” bizonyult, és a bíróság számára elegendő anyagot adott, így a bíró képes volt a szükséges megállapításokat megtenni.

A szóban forgó szabadalom egy proxyszervernek egy kézi készülék és a world wide web közé való beiktatására vonatkozott, úgyhogy a proxyszerver fel tud dolgozni internetoldalakat, és a kézi működtetésű készüléknek csupán olyan anyagot küld, amit az meg tud jeleníteni, és amely kíméli áramforrását. Számos korábbi kinyilvánítás volt ismert, amely a proxyszerver használatát tanította, de az Inpro bizonyos különbségeket azonosított saját szabadalma és a technika állása között. Ezeket azonban a bíróság annyira jelentéktelennek minősítette, hogy bár elismerte a különbségeket, az igénypontokat kézenfekvőnek találta, és elutasította az Inpronak azt az érvelését, hogy az elemzés helytelenül alkalmazott csak később nyilvánosságra jutott tudást.

Nigéria

Nigériában a 35–42. áruosztályban lehetővé vált szolgáltatási védjegyek lajstromoztatása.

Ruanda

Ruandában módosított védjegy törvényt publikáltak, amely a védjegyek megújításáról rendelkezik. Jelenleg korlátlan a védjegyek oltalmi ideje.

Szingapúr

A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) 2007. március 26-án bejelentette, hogy Szingapúr első államként ratifikálta a 2006-ban létrehozott Szingapúri Védjegyjogi Egyezményt (Singapore Treaty on the Law of Trademarks). Az egyezményt azért hozták létre, hogy korszerűsítsék az 1994. évi Védjegyjogi Szerződést (Trademark Law Treaty, TLT), és azt összhangba hozzák az elmúlt évtized műszaki fejlődésével.

A Szingapúri Egyezmény akkor lép hatályba, ha tíz ország vagy nemzetközi szervezet ratifikálja. Egyébként az egyezményt már ötvennél több ország aláírta, ami annyit jelent, hogy azt támogatják, és csatlakozni szándékoznak hozzá.

A Szingapúri Egyezmény által elfogadott új megközelítés, hogy elismeri: a védjegyek nem korlátozódnak kétdimenziós jelekre vagy termékekre. Az egyezmény külön említi új típusú védjegyeket, így hologramvédjegyeket, valamint nem látható, így hang- vagy ízvédjegyeket.

Az egyezmény közös szabályokat állapít meg védjegylicenciák bejegyzésére, módosítására és törlésére.

SzírIA

SzírIAban 2007. április 11-én lépett hatályba a módosított védjegy törvény és ipariminta-törvény.

Az új védjegy törvény fontosabb rendelkezéseit az alábbiakban foglaljuk össze.

Nem engedélyezik több osztályra vonatkozó bejelentés benyújtását. A bejelentési rendszerről áttérnek az elővizsgálati rendszerre, vagyis az új bejelentéseket érdemi vizsgálatnak vetik alá. Az oltalmi idő tíz év marad, amit a bejelentés napjától számítanak. Ertörölték a publikációs illetéket, és az elfogadott bejelentéseket az új védjegyújságban (Trademark Journal) publikálják. A publikálás napjától számított 90 napon belül fel lehet szólalni a védjegybejelentések ellen. A hivatal határozata ellen az elsőfokú bírósághoz lehet fellebbezni. Az új törvény hatálybalépése után egy védjegy első megújítási kérelme alapján a védjegyet

érdemi vizsgálatnak vetik alá. A több osztályra vonatkozó lajstromozások megújításakor minden egyes osztályra teljes díjat kell fizetni.

Az ipariminta-törvény fontosabb változásai a következők.

A bejelentő kérheti bejelentése publikációjának 12 hónappal való elhalasztását. Az új mintabejelentéseket érdemi vizsgálatnak vetik alá. A minta oltalmi ideje a bejelentés napjától számított öt év, amely további öt-öt évre kétszer meghosszabbítható. Az új törvény hatálybalépése után benyújtott első megújítási kérelem alapján érdemi vizsgálatot végeznek, és a minta megújítása ellen fel lehet szólni. A megújítási határidő leteltétől számított hat hónapon belül 60 USD befizetése ellenében kérhető a minta megújítása.

Uganda

Ugandában módosított védjegy törvényt publikáltak, amelynek érdekessége, hogy rendelkezik a szolgáltatási védjegyek lajstromozhatóságáról.